

Ar pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpti vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma principi, jo Komisija ir izvirzījusi prasību, ka uzņēmuma darbiniekiem, kurus katrs pakalpojumu sniedzējs nodarbinātu pakalpojuma veikšanā, ir jābūt šajā uzņēmumā strādājušiem vismaz vienu gadu. Tādējādi prasītāja — līdzšinējā pakalpojumu sniedzēja, kuras personāls ir pastāvīgs jau ilgu laiku — tiek nostādīta nelabvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar citiem piedāvājumu iesniedzējiem, kuri varētu nodarbināt personas ar ļoti mazu pieredzi un līdz ar to arī zemākas prasības attiecībā uz atalgojumu, nekā attiecībā pret prasītāju.

Ar otro pamatu prasītāja pārmet Komisijai, ka tā ir pārkāpusi Direktīvas 2001/23/EK⁽¹⁾ noteikumus. Šim pamatam ir divas daļas: Komisijas pieņemtā piedāvājuma iespējamais prettiesiskums, jo ar šo piedāvājumu netiek nodrošināta nedz prasītājas darbinieku pārņemšana, nedz arī to tiesību aizsardzība. Prasītāja uzskata, ka Komisijas lēmums par līguma piešķiršanu ir prettiesisks kopš tā pieņemšanas, jo pieņemtais piedāvājums ietver darba tiesību pārkāpumu.

Trešais pamats ir saistīts ar iespējamu vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jo piedāvājumu iesniegšanas brīdī konkursa laureāta rīcībā bija informācija par prasītāju, tostarp arī par prasītājas apgrozījumu saistībā ar katru klientu un pasākumu, par līgumiem un to termiņiem, kā arī tās cenu un izmaksu analīzi, kuru tas bija ieguvis, apvienojoties ar prasītājas bijušo mātes sabiedrību. Prasītāja uzskata, ka šī informācija konkurentam ļāva sagatavot izdevīgāku piedāvājumu nekā tās iesniegtais piedāvājums.

Kā ceturto pamatu prasītājs izvirza Komisijas IV Ģenerāldirektorāta 2004. gada 28. maija lēmuma⁽²⁾ un patiesas konkurences nodrošināšanas noteikumu pārkāpumu, jo Komisija ar lēmumu, par ko celta šī prasība, ir pieļāvusi, ka aktīvus pārņem uzņēmumu apvienība, pie kuras pieder konkursa laureāts, kaut gan tai tie bija jānodod uzņēmumu saplūšanas, kas atļauta ar 2004. gada 28. maija lēmumu, laikā..

Piektais pamats attiecas uz iespējamo pienākuma sniegt lēmuma pamatojumu neievērošanu, pārskatāmības principa un tiesību pieklūt Kopienas iestāžu dokumentiem pārkāpumu. Prasītāja pārmet Komisijai, ka tā, neskatoties uz vairākkārtīgiem rakstiskiem lūgumiem, ir tai nosūtījusi tikai īsu lēmuma pamatojuma paskaidrojumu, reducējot to uz piedāvājumu salīdzinājuma tabulām.

Prasītāja atsauca arī uz tirgus noteikumu un konkursa noteikumu pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pārbaudot un izvērtējot iesniegto piedāvājumu trešo kvalitātes kritēriju attiecībā uz apsardzes darbinieku pamatizglītību saistībā ar pirmās palīdzības sniegšanu un/vai brīvprātīgā ugunsdzēsēja darbu. Prasītājai esot pierādījums tam, ka konkursa laureāta rīcībā nav pakalpojuma sniegšanai nepieciešamais darbinieku skaits.

Ar pēdējo pamatu prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts pārskatāmības princips un pilsoņu tiesības pieklūt iestāžu dokumentiem, jo Komisija nav sniegusi informāciju par kandidātu atlases un līguma piešķiršanas komiteju sastāvu.

Turklāt prasītāja, atsaucoties uz ārpuslīgumiskās atbildības principu, lūdz atlīdzināt zaudējumus, kas tai cēlušies Komisijas prettiesiskās rīcības iepriekšminētās līguma piešķiršanas procedūras ietvaros rezultātā.

⁽¹⁾ 2001. gada 12. marta Direktīva par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā.

⁽²⁾ Komisijas 2004. gada 28. maija lēmums par uzņēmumu apvienošanās saderību ar kopējo tirgu (Lieta Nr. IV/M.3396 – Group 4 Falck/Securicor [4064]) saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 4064/89.

Prasība, kas celta 2005. gada 21. decembrī — *Navigazione Libera del Golfo* pret Komisiju

(lieta T-444/05)

(2006/C 48/77)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.)* (Neapole, Itālija) (pārstāvis — advokāts *Salvatore Ravenna*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2005. gada 12. oktobra lēmumu, ar ko tai atteikta pieeja datiem un informācijai par papildu izmaksām, kas ir saistītas ar valsts pakalpojuma pienākumu izpildi un uz to attiecīgām kompensācijām saistībā ar pakalpojumiem, ko *Caremar SpA* sniedza maršrutā Neapole — Beverello — Kapri;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-109/05 *Navigazione Libera del Golfo* pret Komisiju (¹).

Tomēr ir jāprecizē, ka lietā T-109/05 apstrīdētais lēmums ir pamatots ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu, bet lēmums, kas ir šīs lietas pamatā ir balstīts uz minētā panta 4. un 5. punktu. Tādējādi konsultēšanās notika nevis ar *Caremar SpA*, kas ir "trešais autors" dokumentiem/datiem, kuriem ir lūgta pieeja, bet tieši pretēji, Itālijas iestādēm, kuras nav izdevušas attiecīgos dokumentus un kam tādējādi nav nekādas komerciālas intereses.

No otras puses, prasītāja uzskata, ka šī konsultācija tika uzsākta mākslīgā veidā, jo dalībvalstīm ir ekskluzīva kompetence, ko papildina Komisijai piederošās veto tiesības.

(¹) OV C 106, 30.04.2005., 43. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 19. decembrī — *Associazione italiana del risparmio gestito un Fineco Asset Management* pret Komisiju

(lieta T-445/05)

(2006/C 48/78)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Associazione italiana del risparmio gestito un Fineco Asset Management S.p.A.* (Itālija) (pārstāvji — *Gabriele Escalar un Giuseppe Maria Cipolla*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2005. gada 6. septembra Lēmumu C (2005) 3302, kas pieņemts lietā C-19/2004 (ex NN 163/03),

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un visus citus ar tiesvedību saistītos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība attiecas uz to pašu lēmumu, kas tika apstrīdēts lietā T-424/05 Itālijas Republika pret Komisiju (¹).

Savu prasījumu pamatojumam prasītājas norāda, ka:

— apstrīdētais lēmums ir nepietiekami pamatots un pretrunīgs, jo, pirmkārt, tajā ir norādīts, ka pastāv selektīva ekonomiska priekšrocība, bet no tā formulējuma nevar secināt, kāda tieši ekonomiska priekšrocība ir radīta ar konkrētajiem nodokļu pasākumiem un kas ir šīs priekšrocības guvēji. Otrkārt, ir uzskatāms par nepietiekamu arī norādītais pamatojums iespējamo konkurences traucējumu esamībai, kas var radīt šķēršļus tirdzniecībai starp dalībvalstīm.

— ir pārkāpts EK līguma 87. panta 1. punkts, jo par valsts atbalstu nevar atzīt nodokļa samazinājumu, kas piemērojams ienākumiem, kurus gūst uzņēmumi no kolektīvajiem ieguldījumiem vērtspapīros, kas specializējušies mazu vai vidēju uzņēmumu (MVU) akciju pirkšanā. Šajā sakarā ir jāatzīst, ka attiecīgais nodokļa samazinājums ir uzskatāms par ekonomisku priekšrocību, kas ir radīta visiem akciju turētājiem, nevis selektīvā veidā tikai pārvaldības uzņēmumiem. Faktiski jebkura Itālijas vai Kopienas ieguldījumu pārvaldības sabiedrība var pārvadīt uzņēmumu, kas nodarbojas ar kolektīvajiem ieguldījumiem vērtspapīros, un jebkura Itālijas vai Kopienas ieguldījumu sabiedrība ar mainīgu pamatkapitālu (SICAV) var darboties kā SICAV, kas specializējušies MVU akciju pirkšanā. Pat, ja attiecīgie pasākumi radītu ekonomisku priekšrocību uzņēmumiem, kas nodarbojas ar kolektīvajiem ieguldījumiem vērtspapīros, tos nevarētu atzīt par valsts atbalstu, jo ieguldījumu fondus veido līdzekļi bez atsevišķa juridiskas personas statusa, kam nav savas pārvaldes struktūras un ekonomisku mērķu, un līdz ar to nav arī savas kontroles struktūras. Visbeidzot, attiecīgie nodokļu pasākumi nav selektīvas ekonomiskas priekšrocības, kas piešķirtas MVU.

Pakārtoti, prasītājas norāda, ka:

— attiecīgie nodokļu pasākumi ir uzskatāmi par saderīgiem ar kopējo tirgu atbilstoši Līguma 87. panta 2. punkta a) apakšpunktam un

— apstrīdētais lēmums ir pretrunā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. pantu, jo atbalsts bija jāatgūst no ieguldījumu instrumentiem, kas pastāv sabiedrību formā, un no uzņēmumiem, kas pārvalda "līgumiskos" ieguldījumu instrumentus.

(¹) Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.